

عنوان مقاله:

بررسی آبدهی و سیلاب شهری در حوضه آبریز شهر سنقر جهت برنامه ریزی و توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مهندسی و مدیریت محیط زیست (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا مریانجی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه سید جمال الدین اسد آبادی

حامد عباسی - استادیار گروه جغرافیا دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

در این مطالعه سیلاب شهری سنقر، از طریق تعیین دبی سیلابی به منظور پیش بینی حجم آب قابل استحصال ناشی از سیلاب ها و برنامه ریزی در زمینه مدیریت و توسعه شهری منطقه، مورد بررسی قرار گرفته است. بدین منظور بر اساس شدت سیلاب رخ داده، دوره بازگشت های مختلف آن به روش استدلالی محاسبه شد. جهت برآورد آبدهی سالانه از روش جاستین استفاده گردید. بر اساس نتایج به دست آمده میانگین آورد سالانه 0/54 متر مکعب بر ثانیه است. بر اساس روش استدلالی حداکثر دبی سیلابی برای دوره بازگشت 100، 50، 10، 5 به ترتیب 158، 141، 102، 87 متر مکعب بر ثانیه است با کاهش دوره بازگشت، میزان دبی سیلابی کاهش می یابد. این امر نشان دهنده آن است که رواناب های کمتر از 100 متر مکعب بر ثانیه که در حدود 50 درصد سطح منطقه را در بر می گیرند، عمدتاً مربوط به جریان های نرمالی هستند که تقریباً در اغلب موارد در منطقه جاری می شوند و مربوط به جریان های غیر طغیانی می باشند. ولی در بقیه کلاس ها که میزان جریاب افزایش میابد، نقش جریان های طغیانی بیشتر می گردد.

کلمات کلیدی:

دبی سیلابی، رو جاستین، روش استدلالی، حوضه آبریز سنقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689766>

